

nærudbyttet er statutmæssigt begrænset til en rimelig Forrentning. Bogen bryder ikke nye Baner for Drøftelsen af det stillede Problem og de talmæssige Oplysninger indeholder ikke tidligere utrykt Materiale, men de foreliggende Argumenter og Tal er vejet kyndigt og roligt, omend med nogen Forkærlighed for Privatforsikringen, og der er foretaget en nyttig og klar Sammenstilling af et vanskeligt tilgængeligt Stof, et Arbejde, der naturligvis yderligere vil blive fortjenstfuldt, hvis Spørgsmaalet om Indførelse af Livsforsikringsmonopol trods den seneste Udvikling skulde blive brændende i en nær Fremtid.

O. B. Kofoed.

TARRAS SÄLFORS: Om industriella självkostnadsberäkningar vid varierande penningvärde. Stockholm 1922, Hugo Gebers Forlag, 57 pp.

I voksende Grad forstaar Industrien Vigtigheden af at udfinde den rette Kostpris og særlig af at finde en Metode, hvorefter man fordeler Generalomkostningerne over de enkelte Varegrupper, Fabriken fremstiller; ved at fordele dem galt, kan man let komme til at sælge nogle Varer for dyrt og andre for billigt. En Post, der volder Vanskelighed, er Afskrivningskvoten; her syndes der snarere i Retning af for liden end for megen Afskrivning. Varer en Maskine, der har kostet 10 000 Kr., 10 Aar, kan man altid tage det raat og afskrive 1000 Kr. om Aaret eller afskrive 12 % af dens til enhver Tid bogførte Værdi.

Problemet bliver imidlertid indviklet, naar Prisniveauet forandrer sig, som Tilfældet er nu. Hvis Købet af en ny Maskine vil kræve 20 000 Kr., saa vil Amortisationskvoten af 1000 Kr. ikke dække Slitagen, thi Maalet er ikke at have den samme Sum Penge, naar Maskinen er opslidt, som da man købte den, men at være i Stand til at købe en tilsvarende Maskine.

Forfatteren opstiller nu forskellige Formler for Udregning af Amortisationskvoter ved vekslende Prisniveau. Mærkelig nok behandler Forfatteren ikke Tilfældet ved faldende Priser; her har vi jo netop Maskiner og Lagre, købt i Højkonjunkturen, som maa afskrives utrolig hurtigt; denne manglende Afskrivning har jo bragt Størstedelen af Verdens Industriforetagender til Fallittens Rand.

Endelig opstiller Forfatteren Regler for Balancen i Højkonjunktur; han accepterer Opskrivning af Lagre og Maskiner paa Aktiv-Siden, men vil afbalancere dette ved Oprettelsen af, hvad han kalder „en Inflationsconto“, paa Passivsiden og ved

nærudbyttet er statutmæssigt begrænset til en rimelig Forrentning. Bogen bryder ikke nye Baner for Drøftelsen af det stillede Problem og de talmæssige Oplysninger indeholder ikke tidligere utrykt Materiale, men de foreliggende Argumenter og Tal er vejet kyndigt og roligt, omend med nogen Forkærlighed for Privatforsikringen, og der er foretaget en nyttig og klar Sammenstilling af et vanskeligt tilgængeligt Stof, et Arbejde, der naturligvis yderligere vil blive fortjenstfuldt, hvis Spørgsmaalet om Indførelse af Livsforsikringsmonopol trods den seneste Udvikling skulde blive brændende i en nær Fremtid.

O. B. Kofoed.

TARRAS SÄLFORS: Om industriella självkostnadsberäkningar vid varierande penningvärde. Stockholm 1922, Hugo Gebers Forlag, 57 pp.

I voksende Grad forstaar Industrien Vigtigheden af at udfinde den rette Kostpris og særlig af at finde en Metode, hvorefter man fordeler Generalomkostningerne over de enkelte Varegrupper, Fabriken fremstiller; ved at fordele dem galt, kan man let komme til at sælge nogle Varer for dyrt og andre for billigt. En Post, der volder Vanskelighed, er Afskrivningskvoten; her syndes der snarere i Retning af for liden end for megen Afskrivning. Varer en Maskine, der har kostet 10 000 Kr., 10 Aar, kan man altid tage det raat og afskrive 1000 Kr. om Aaret eller afskrive 12 % af dens til enhver Tid bogførte Værdi.

Problemet bliver imidlertid indviklet, naar Prisniveauet forandrer sig, som Tilfældet er nu. Hvis Købet af en ny Maskine vil kræve 20 000 Kr., saa vil Amortisationskvoten af 1000 Kr. ikke dække Slitagen, thi Maalet er ikke at have den samme Sum Penge, naar Maskinen er opslidt, som da man købte den, men at være i Stand til at købe en tilsvarende Maskine.

Forfatteren opstiller nu forskellige Formler for Udregning af Amortisationskvoter ved vekslende Prisniveau. Mærkelig nok behandler Forfatteren ikke Tilfældet ved faldende Priser; her har vi jo netop Maskiner og Lagre, købt i Højkonjunkturen, som maa afskrives utrolig hurtigt; denne manglende Afskrivning har jo bragt Størstedelen af Verdens Industriforetagender til Fallittens Rand.

Endelig opstiller Forfatteren Regler for Balancen i Højkonjunktur; han accepterer Opskrivning af Lagre og Maskiner paa Aktiv-Siden, men vil afbalancere dette ved Oprettelsen af, hvad han kalder „en Inflationsconto“, paa Passivsiden og ved

Krav paa saa hurtige Henlæggelser, at Reservefondet kan dække Forskellen mellem Nyindkøbs Anskaffelsespris og deres Normalpris.

Bogen er ledsaget af gode Diagrammer.

Dr. L. V. Birck.

WILLIAM PARKER: *The Paris Bourse and french finance* with reference to organised speculation in New York. Studies in history, economics and law, edited by the faculty of political science of Columbia University, New York vol: LXXXIX. Nr. 3. 114 pp.

Forf. begynder med en Fremstilling og Kritik af Wall Streets Børsteknik, og skildrer derefter Pariserbørsens Organisation og Teknik; man faar en levende Indsigt i Forbindelsen mellem Regering og Børs og Kundskab til de ejendommelige franske Former for Mægler-Corporationer, baade det egentlige „Parket“ og „Coulissen“, ligeledes beskrives Maaden, hvorpaa Mæglerne indbyrdes „clearer“ baade deres Leverancer af Værdipapirer og deres Pengekyld — i begge Tilfælde omsættende kun Balancen. Et Kapitel om hvorledes Kreditten ydes til Børsforretninger er meget lærerig. De totale franske Sikkerheder, hvorpaa Mæglernes indre Ring (Parkettet) havde en relativ Eneret paa at omsætte for Kommission var i 1914 ca. 80 Milliarder Franc, og de totale udenlandske Sikkerheder, som Regeringen havde tilladt til Optagelse til den indre Notering, androg samme mægtige Sum. Forf. regner at 2400 Mill. Fr. ny Kapital aarlig investeres i saadanne Sikkerheder. Børsens Kredit forstærkes paa Sæt og Vis, fordi Medlemmerne af „Parkettet“ „les agents de Change“ hæfter solidarisk overfor deres Kunder. Et afsluttende Kapitel skildrer Børsens og Krigens Financiering, Moratoriet, Afsætningen af Statslaanene og Afviklingen af „de frosne Laan“, givet paa foreløbig usælgelige Papirer.

For dem, der vil kende moderne Finansvæsen og særlig for dem, der skal forberede en Likvidationskasse for Københavns Børs, vil denne let læselige Bog være meget nyttig.

Dr. L. V. Birck.